

Ağlamayacağım

— sürgünadam · 14 Aralık 2019

AĞLAMAYACAĞIM

Günlerdir mahzun, melül dolaşıyorsun evde,
Dün öğrendim,
Valizini hazırlamış, gidecekmışsin.
Biletini de almışsın, istasyondan söylediler.
Bana nasıl vedâ edeceğini düşünüyormuşsun,
Kıyamazmışsın gözyaşlarıma,
Dayanamazmışsın arkandan ağlayışıma,
“Siz söylemeyin, ben konuşurum” demişsin.
Bak, bak işte söylediler,
Kıydılar sevdiğine.
“Üzülme, ağlama” dediler,
Ağlarım belki diye, mendil de verdiler.
Ağlamadım, ağlamayacağım da,
Sevinmesinler ayrılmamızı bekleyenler,
Hem, hem de sen, sen üzülme diye,
Bir de, bir de gözyaşlarımda saklısın,
Ağlarsam düşersin diye,
Ağlamayacağım,
Ağlamayacağım.
Gideceksen “kal” demeyeceğim,
Kalırsan mutsuz olacaksın,
Benim yerime sen ağlayacaksın,
Yok, yok yok, en iyisi sen git, sen git,
Giderken mektuplarını da götür, yakarsın
Resimlerimizi de koy valizine, gidince yırtarsın,
Hâtrâlarımızı da al “masal” diye anlatırsın.
Ya, ya yüreğimi ne yapacaksın?
Ha ne yapacaksın?
Kalbimi söküp alabilir misin içimden,
Avuçlarında sımsıkı tutup taşıyabilir misin?
Gözlerimden çıkarabilir misin hayâlini?
Susturabilir misin, kulaklarımdaki sesini?
Alabilir misin benden beni?

Tirenin kalkacak birazdan,
Yudumla ayını da çıkalım.
Uzun vedâları sevmiyorum, bilirsin,
Gecikirsek, belki pişman olursun,
Vaz geçersin gitmekten.
Yolunu bekleyenler vardır,
Merak ederler gelmedin diye.
Bundan böyle, başkaları tutacak ellerini,
Şiirler okuyacak, seyrederek mavi gözlerini.
Ve sen uçacaksın mutluluktan,
Hatırlamayacaksın sana şarkılar söylediğimi,
Kalbinin çöplüğünde puslu bir mâzi olacağım,
Bir daha anmayacaksın adımlı, unutacaksın beni.
Unutacaksın beni.

12 ARALIK 2019 PERŞEMBE
CUMAYERİ/DÜZCE